

“เวลาเรามีประชุมเขาจะมาฟัง เลือกตั้งถ้าใช้สิทธิได้เขาก็ไป”

(ประนอม เกตรา , สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2558)

“บางที่คนที่ไปได้ก็จะไปไปไม่ไหวก็ไม่ไป ต้องมีงบประมาณค่ารถถ้าไม่มีเขาก็ไม่ไป”

(ชูศรี อิมวัน , สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2558)

“คนพิการเวลามีโครงการกิจกรรมเขาจะไม่เข้าร่วม แต่ถ้าเป็นกลุ่มคนพิการด้วยกันเขาก็เข้าร่วม”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ , สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

“อย่างในชุมชนมีงานทำบุญสงกรานต์เขาก็ช่วยอยู่ เลือกตั้งก็ไป”

(คำปอง เวียงสงค์ , สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.22 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ การขอเงิน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ชุมนุม	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- คนพิการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมทางการเมือง	////	4
		- รัฐควรสนับสนุนค่าเดินทาง	//	2
		- จะมีส่วนร่วมเฉพาะกลุ่มคนพิการด้วยกัน	/	1

ผลการวิจัยที่ 2.22 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการยอมรับและมี
ส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่ง
ความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับ
คนพิการ ได้แก่ คนพิการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและกิจกรรมทางการเมือง รัฐควรสนับสนุน
ค่าเดินทาง จะมีส่วนร่วมเฉพาะกลุ่มคนพิการด้วยกัน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“อยากให้มีคนพิการเป็นผู้นำชุมชน ยังไม่มีสตรีพิการที่ยังไม่ได้เข้าไปทางการเมือง เป็นผู้
ศึกษา อัยการ ตุลาการ เป็นอีกด้านหนึ่งที่ยังไม่มี”

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“รัฐต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากที่สุดคนพิการจะได้ไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น และพิจารณาการสร้างการยอมรับในสองทิศทาง คนในสังคมมีการรับรู้และยอมรับคนพิการ อีกทางคนพิการก็มีการยอมรับและรับรู้ในข้อจำกัดของคนปกติ”

(วิชัย รูปขำดี , สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“ภาครัฐเองก็มีส่วนอย่าง เช่น วันคนพิการสากล ก็ทำให้คนพิการสามารถออกสู่สังคม แต่ก็ยังมีคนพิการบางส่วนไม่มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในสังคมเนื่องจากผู้ปกครองประกอบอาชีพไม่มีเวลาว่าง บางที่พ่อแม่ก็อายุที่มีลูกพิการ แต่ก็ถือได้ว่าการมีส่วนร่วมของคนพิการในปัจจุบันดีขึ้น”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์วิล , สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“สภาพโดยทั่วไปก็ดีขึ้นในเรื่องการมีส่วนร่วม แต่มีคนส่วนหนึ่งที่ยังมองคนพิการมีศักยภาพเท่ากับคนปกติก็อาจจะกีดกัน อันนี้เป็นเรื่องของเจตคติ”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร , สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2558)

“คนพิการเองได้รับโอกาสทางการทำงานมากขึ้นก็ออกมามีส่วนร่วมมากขึ้น แต่กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับออสติกส์มีเงินสนับสนุนน้อย สร้างองค์กรมารัฐช่วยให้เขาไปเลยหวัละเท่าไร เขาพัฒนาปัญญาอ่อนขึ้นมาจนช่วยตัวเองได้ให้เขาไปเลยเพราะลำพังภาครัฐก็ไม่สามารถทำได้”

(อุดมโชค ชูรัตน์ , สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.23 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ พื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านต่างๆ จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ครูใน สถานศึกษา	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- ควรสนับสนุนให้คนพิการเป็นผู้นำชุมชน	/	1
		- ควรสนับสนุนให้สตรีพิการมีส่วนร่วม ทางการเมือง และงานสายยุติธรรม	/	1
		- รัฐควรสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกให้มากที่สุด	/	1
		- ควรปรับทัศนคติของคนในสังคมและคน พิการให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน	//	2
		- ทัศนคติของผู้ปกครองที่ไม่อยากให้เด็ก พิการมีส่วนร่วมทางสังคม	/	1
- ควรตั้งองค์กรสำหรับการพัฒนาเด็กออทิสติก โดยรัฐให้เงินสนับสนุน	/	1		

ผลการวิจัยที่ 2.23 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการยอมรับ
และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐาน
แห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็น
สำหรับคนพิการ ได้แก่ ควรปรับทัศนคติของคนในสังคมและคนพิการให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน
ควรสนับสนุนให้คนพิการเป็นผู้นำชุมชน ควรสนับสนุนให้สตรีพิการมีส่วนร่วมทางการเมืองและงาน
สายยุติธรรม รัฐควรสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้มากที่สุด ทัศนคติของผู้ปกครองที่ไม่
อยากให้เด็กพิการมีส่วนร่วมทางสังคม ควรตั้งองค์กรสำหรับการพัฒนาเด็กออทิสติกโดยรัฐให้เงิน
สนับสนุน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“จะเข้ากันได้กับกลุ่มเพื่อนๆ น้องมีอาชีพมีเงินหาเลี้ยงตัวเองได้ น้องไปเลือกตั้งได้เคยไป”

(ศศิกันต์ ไชโยภมล , สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

“จะเข้าไปร่วมด้วยแต่ไม่ได้ข้อมูลอะไรที่มากมายเพราะล่ำมมีน้อย”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“มีส่วนร่วมตามปกติ แต่จะห้ามคนรอบข้างพูดเรื่องที่เขาเป็นเด็กนำเสนอ จะสอนและให้คน
ตัวเหมือนเด็กปกติจะได้เข้มแข็งและฝึกให้ใช้ชีวิตเรียบง่าย คนพิการมีอีโก้มาก เขาไม่ต้องการความช่วยเหลือ
ช่วยเหลือมากแต่ต้องเปิดโอกาสให้เขาทำด้วยตัวเองมาก”

(ปรารถนา จิรายะพงศ์, สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“ได้เจอคนที่เป็นลูกค้าทุกวัน คุณสนุก ชอบดูรถวิ่งไปมา เจอแต่คนที่ไปขายของเท่านั้น ไม่
พาไปไหนเลย”

(ดวงใจ เลิศทหาร, สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“ให้มีรถเมล์ที่มีไฮดรอลิกให้คนพิการขึ้น รถไฟฟ้าไม่มีลิฟต์ทุกสถานี”

(จรรยา หวังวิศาล, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.24 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกใน
ครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ
การเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับ
อำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การยอมรับและมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองอย่าง เต็มที่และมี ประสิทธิภาพบน พื้นฐานแห่งความ เท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป ตลอดจน ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการต่างๆที่ จำเป็นสำหรับคน พิการ	- เด็กพิการมีส่วนร่วมทางสังคม เช่น เข้า กันได้ดีกับเพื่อนๆ และคนทั่วไป	//	2
		- เด็กพิการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การไปเลือกตั้ง	/	1
		- มีข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมเนื่องจากมี ล่ามภาษามือไม่เพียงพอ	/	1
		- คนในสังคมควรเปิดโอกาสให้คนพิการมี ส่วนร่วม ไม่ควรมองในแง่ความสงสาร	/	1
		- ควรมีรถเมล์ระบบไฮโดรลิก	/	1
- รถไฟฟ้าควรมีลิฟท์ทุกสถานี	/	1		

จากตารางที่ 2.24 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆที่จำเป็นสำหรับคนพิการ ได้แก่ เด็กพิการมีส่วนร่วมทางสังคม เช่น เข้ากันได้ดีกับเพื่อนๆ และคนทั่วไป เด็กพิการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การไปเลือกตั้ง เด็กหูหนวกมีข้อจำกัดในการมีส่วนร่วมเนื่องจากมีล่ามภาษามือไม่เพียงพอ คนในสังคมควรเปิดโอกาสให้คนพิการมีส่วนร่วมไม่ควรมองในแง่ความสงสาร ควรมีรถเมล์ระบบไฮโดรลิก รถไฟฟ้าควรมีลิฟท์ทุกสถานี ตามลำดับ

2.5 การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการ
อันเป็นสาธารณะ ผลลัพธ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และ
การจัดหาหนทางความว่าต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“ทุกวันนี้ต้องต้องใช้กลไกต่างๆในการช่วยให้เข้าถึงโครงการ เช่น ให้ สว. เชิญคนที่เกี่ยวข้อง
แผนงานโครงการมาทำความเข้าใจ ถ้าไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการก็ควรต้องมี
ตามไปดู ให้จัดบริการช่วยเหลือทางกฎหมายที่คนพิการไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ”

(วีริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2564)

“การช่วยเหลือทางกฎหมายทนายความยังมีน้อยไป”

(วิสา เบ็ญจะมโน ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2564)

“องค์กรหลักของคนพิการต้องสร้างเครือข่ายคนพิการกระจายไปสู่ชุมชน ต้องมีอาสาสมัคร
ข้อมูลข่าวสารให้คนพิการรู้สิทธิ”

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2564)

“จัดระบบสนับสนุนการบูรณาการนโยบาย แผนงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
ประจำจังหวัดกับแผนพัฒนาจังหวัด และแผนต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

(พวงแก้ว กิจธรรม ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2564)

“การมีทนายหรือมีที่ปรึกษาเรียนอาจยังไม่พอ ต้องมีคนที่เข้าใจปัญหาจริงๆ เป็นกลาง เป็นคน
จะช่วยให้เค้าเข้าถึงความยุติธรรมได้”

(วัชราริวิไพบูลย์ ,สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2564)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.25 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ
ช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาระ
ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความ
ต่างแก็คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การช่วยเหลือให้ เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการอันเป็น สาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความ จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิต การ ช่วยเหลือทาง กฎหมาย และการ จัดหาทนายความ ว่าต่างแก็คดี สำหรับคนพิการ	- ให้สว. เชิญคนที่เกี่ยวข้องมาทำความเข้าใจ	/	1
		- ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการ และมีการประเมินผลการใช้งาน	/	1
		- มีบริการทางกฎหมายที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย	/	1
		- ทนายความยังมีน้อยไป	//	2
		- ควรสร้างเครือข่ายคนพิการในชุมชน	/	1
		- ควรมีอาสาสมัครบอกข้อมูลข่าวสารต่างๆ	/	1
		- บุรณาการแผนคนพิการเข้ากับแผนต่างๆ ของอปท.	/	1
		- ต้องมีคนที่เป็นกลางช่วยให้เข้าถึงความ ยุติธรรม	/	1

เอกสารที่ 2.25 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความว่าต่างแก็คดีสำหรับคนพิการ ได้แก่ ทนายความยังมีน้อยไป ให้สว. เชิญคนที่เกี่ยวข้องมาทำความเข้าใจ ต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการและมีการประเมินผลการใช้งาน มีบริการทางกฎหมายที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย ควรสร้างเครือข่ายคนพิการในชุมชน ควรมีอาสาสมัครบอกข้อมูลข่าวสารต่างๆ บุรณาการแผนคนพิการเข้ากับแผนต่างๆ ของอปท. ต้องมีคนที่เป็นกลางช่วยให้เข้าถึงความยุติธรรม ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

"อยากให้องค์กรต่างๆ ช่วยเหลือคนพิการให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การละเมิด การเดินทาง การยื่นคำร้อง ให้มีสวัสดิการด้านนี้เกิดขึ้นเป็นลักษณะองค์ที่ปรึกษามีฮอตไลน์ขึ้นมาโดยตรง มีเครื่องมือทันสมัย"

(กิ่งแก้ว อินหว่าง ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“การจัดทนายแก้ต่าง กลุ่มกฎหมายมีโครงการดำเนินการแล้วทั่วประเทศกำลังผลักดันอยู่”
(มยุรี ฝิวสุวรรณ , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“คนพิการใช้บริการนี้ไม่ถึง 10 % เพราะเป็นเรื่องใหม่ ทางกระทรวงพม. ต้องมีแนวทางมีกิจกรรมอบรมเรื่องกฎหมายทั้งผู้ให้บริการและผู้เข้าถึงสิทธิ”
(วิจิตา ราชตะนันท์กุล , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2559)

“คนพิการรากหญ้าแค่ 5% ที่ได้รับรู้ได้มีส่วนร่วม ต้องใช้เครือข่ายเป็นตัวแทนในระดับจังหวัดไปให้ความรู้คนพิการให้เข้าถึงสิทธิเข้าถึงการช่วยเหลือทางกฎหมาย”
(จินตนา จันทร์บำรุง , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“อยากให้คนพิการเข้ามามีส่วนร่วมทุก ๆ กระทรวงไม่ว่าเป็นคณะกรรมการ ให้คนพิการเข้ามามีบทบาท ช่วยคิด ช่วยทำ ช่วยวางแผน ซึ่งคนปกติไม่รู้ปัญหาไม่มีความเชี่ยวชาญไม่สามารถรู้ข้อเท็จจริงเท่ากับคนพิการ”
(วิสิทธิ์ สนามขวด , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“ทนายก็มีให้คำปรึกษาแต่ปัญหาคือการเข้าถึง”
(สุพล บริสุทธิ์ , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2559)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.26 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณูปโภคที่ผลิตภัณฑที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดทนายแก้ต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	การช่วยเหลือให้ เข้าถึงนโยบาย	- ควรมีช่องทางให้บริการคำปรึกษาด้าน ต่าง ๆ สำหรับคนพิการ	/	1
	แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการอันเป็น สาธารณะ	- รัฐกำลังผลักดันเรื่องทนายความสำหรับ คนพิการ	/	1
	ผลิตภัณฑ์ที่มีความ จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิต การ ช่วยเหลือทาง กฎหมาย และการ จัดหาทนายความ ว่าต่างแก็คดี สำหรับคนพิการ	- คนพิการเข้าถึงน้อยเพราะเป็นเรื่องใหม่ - ควรมีการจัดอบรมเรื่องกฎหมาย - ควรมีเครือข่ายระดับชุมชนในการให้ ความรู้เรื่องการใช้สิทธิด้านกฎหมาย - คนพิการควรมีบทบาทและมีส่วนร่วมใน ทุกกระทรวง	// / / /	2 1 1 1
			/	1

ผลการวิจัยที่ 2.26 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการช่วยเหลือ
เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มี
จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความว่าต่างแก็คดี
สำหรับคนพิการ ได้แก่ คนพิการเข้าถึงการบริการด้านกฎหมายน้อยเพราะเป็นเรื่องใหม่ ควรมีช่องทาง
ให้บริการคำปรึกษาด้านต่าง ๆ สำหรับคนพิการ รัฐกำลังผลักดันเรื่องทนายความสำหรับคนพิการ
ควรมีการจัดอบรมเรื่องกฎหมาย ควรมีเครือข่ายระดับชุมชนในการให้ความรู้เรื่องการใช้สิทธิด้าน
กฎหมาย คนพิการควรมีบทบาทและมีส่วนร่วมในทุกกระทรวง ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

"คนพิการเป็นข้าราชการได้ไม่ยากเหมือนเมื่อก่อนแต่พรบ. ข้าราชการตุลาการยังมีข้อห้ามอยู่
คนพิการในสายยุติธรรมมากขึ้นคนพิการย่อมได้รับประโยชน์ทางกฎหมายมากขึ้น"

(มณฑิยร บุญตัน ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้าเชิญคนพิการทุกประเภทเข้ามาก็ได้เรียนรู้แผนงานร่วมกัน ทำให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์
เข้าถึง ทุกวันนี้ยังไม่ได้เชิญเข้ามีส่วนร่วมก็ยังขาดความร่วมมือ”

(ยงยุทธ ปรีสุทธิ , สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 254

“เราเข้าถึงค่อนข้างสูงแต่เฉพาะกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กระทรวงศึกษาธิการ”

(ศุภชีพ ดิษเทศ , สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 25

“หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินการด้านกฎหมายอยู่บ้างแต่ยังไม่เห็นผลชัดถึงประสิทธิภาพ”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 25

“ในส่วนขององค์กรคนพิการอยู่ในเขตเมือง ในเขตกรุงเทพ ระดับภาคเข้าถึงได้พอสมควร
การร่วมประชุม แต่ในชนบทยังยากอยู่นอกจากต้องตั้งรกรักให้เข้าไปในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น”

(สมชาย รุ่งศิลป์ , สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 25

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.27 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน
เกี่ยวกับ การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็น
สาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัด
ทนายความว่าต่างแก่คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การช่วยเหลือให้	- ควรมีคนพิการในสายงานยุติธรรมเพิ่ม	/	1
	เข้าถึงนโยบาย	- คนพิการยังเข้าถึงนโยบายและแผนงาน	//	2
	แผนงาน โครงการ	ค่อนข้างน้อย		
	กิจกรรมการพัฒนา	- การช่วยเหลือทางกฎหมายยังไม่มี	/	1
และบริการอันเป็น	ประสิทธิภาพ			
สาธารณะ	- ควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงนโยบาย	/	1	
ผลิตภัณฑ์ที่มีความ	และแผนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น			
จำเป็นต่อการ				
ดำรงชีวิต การ				
ช่วยเหลือทาง				
กฎหมาย และการ				
จัดหาทุนความ				
ว่าต่างแก้คดี				
สำหรับคนพิการ				

ผลการวิจัยที่ 2.27 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทุนความว่า ตามแก้คดีสำหรับคนพิการ ได้แก่ คนพิการยังเข้าถึงนโยบายและแผนงานค่อนข้างน้อย ควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงนโยบายและแผนขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ควรมีคนพิการในสายงานยุติธรรม และ การช่วยเหลือทางกฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“คนพิการที่มีความรู้ก็มีเยอะที่ภาครัฐให้การช่วยเหลือสนับสนุนทุนการศึกษาก็มีเยอะ ถ้าเอาทุนนี้มาช่วยเหลือคนพิการที่ด้อยโอกาสด้านกฎหมายดีกว่าในแต่ละเขตพื้นที่”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้าแผนงานเข้าไม่ถึงก็จะมีคนกลุ่มหนึ่งที่เข้าถึงแต่ระดับล่างเข้าไม่ถึงเลย
 หนายความแตกต่างก็มีนายฟรีที่สนามหลวงแต่คนพิการที่จะดันดันไปถึงตรงนั้นมีก็คน”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2558)

“คนพิการออกไปติดต่อราชการโดนดูหมิ่นบ่อยก็ไม่ทำละ บางครั้งติดต่อหน่วยงานรัฐต้อง
 ไปอีกวันก็ต้องเสียค่ารถเพิ่มอีก”

(ชูศรี อิมวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2558)

“เรื่องนายก็ดีถ้าทำได้”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

“ในเรื่องโครงการกิจกรรมถ้ามีก็ดียากให้เขาเข้าร่วมมากกว่านี้”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.28 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ
 ช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็น
 ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาหนายความ
 ต่างแก่คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้นำชุมชน	การช่วยเหลือให้ เข้าถึงนโยบาย	- ควรสนับสนุนให้ผู้พิการให้ความช่วยเหลือ ด้านกฎหมายด้วยตนเอง	/	1
	แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการอันเป็น สาธารณะ	- ควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงนโยบาย และแผนงานมากกว่านี้	//	2
	ผลิตภัณฑ์ที่มีความ จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิต การ ช่วยเหลือทาง กฎหมาย และการ จัดหาทนายความ ว่าต่างแก้คดี สำหรับคนพิการ	- ควรสนับสนุนให้บุคลากรของรัฐมีการ บริการที่ดีขึ้นเวลาคนพิการไปใช้บริการ	/	1
		- รัฐควรสนับสนุนการจัดหาทนายให้คน พิการ	/	1

ผลการทบทวนที่ 2.28 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความว่าต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ ได้แก่ ควรสนับสนุนให้คนพิการเข้าถึงนโยบายและแผนงานมากกว่านี้ ควรสนับสนุนให้ผู้พิการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายด้วยตนเอง ควรสนับสนุนให้บุคลากรของรัฐมีการบริการที่ดีขึ้นเวลาคนพิการไปใช้บริการ รัฐควรสนับสนุนการจัดหาทนายให้คนพิการ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

"คนพิการถูกโกงบ้างมีเรื่องมีราวทางคดีความ แต่ถามว่ามีการบริการพิเศษให้คนพิการดีไหมก็ดีแล้วบริการที่มีทั้งหลายก็อยากให้คนพิการเข้าถึงได้ก่อน ทั้งล่ามภาษามือ รถเมล์ สะพานลอย แต่ขอเพิ่มทางสถานีรถไฟฟ้ามหานครมีลิฟท์มีการบริการและนโยบายที่ดี"

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“การช่วยเหลือทางกฎหมายก็มีคนพิการที่เรียนทางกฎหมายมากขึ้น คนพิการก็ช่วยดูแลในส่วนหนึ่ง และนักกฎหมายก็ยังไม่มีการสอบการณ่มากนักในการทำคดีสิทธิของคนพิการที่แตกต่างคนปกติ”

(วิชัย รูปขำดี ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“ในข้อนี้ยังถือว่าน้อยนอกจากในส่วนที่เป็นแกนนำที่มีส่วนในการผลักดัน แต่ในระดับกลางจนถึงระดับล่างแม้แต่การรับรู้ก็ยังน้อย แล้วก็ยังมีอุปสรรคอย่างเช่นคนพิการทางหูเรื่องการสื่อสารเป็นอะไรที่เขาทำได้ยากมาก”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์ฉวีล ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2558)

“ในแง่ของการเปิดให้เข้ามามีส่วนร่วมก็เห็นได้ชัด การช่วยเหลือทางกฎหมายอาจจะต้องเพิ่มมากขึ้น อาจจะต้องจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือทางกฎหมาย”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2558)

“กลไกหนึ่งก็คือรัฐต้องไปฝากทุนไว้กับองค์กรทางกฎหมายที่ไม่ขึ้นกับภาครัฐ และองค์กรนี้ส่งทนายเข้าไปช่วยคนพิการที่มีปัญหาด้านกฎหมาย”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.29 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาเหตุผลิตภัณท์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
สถานศึกษา	การช่วยเหลือให้ เข้าถึงนโยบาย	- เห็นด้วยกับการให้มีทนายและศูนย์ ช่วยเหลือทางกฎหมายสำหรับคนพิการ	///	3
	แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการอันเป็น สาธารณะ	- นักกฎหมายยังไม่มีประสบการณ์สำหรับ การทำคดีให้คนพิการ	/	1
	ผลิตภัณฑ์ที่มี ความจำเป็นต่อ การดำรงชีวิต การ ช่วยเหลือทาง กฎหมาย และการ จัดหาทนายความ ว่าต่างแก้คดี สำหรับคนพิการ	- คนพิการเข้าถึงการกำหนดนโยบายและ แผนน้อย	/	1

จากตารางที่ 2.29 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการจัดหาทนายความว่าต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ ได้แก่ เห็นด้วยกับการให้มีทนายและศูนย์ช่วยเหลือทางกฎหมายสำหรับคนพิการ นักกฎหมายยังไม่มีประสบการณ์สำหรับการทำคดีให้คนพิการ คนพิการเข้าถึงการกำหนดนโยบายและแผนน้อย ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“ดูในโทรทัศน์ทราบเรื่องทนายความแต่ยังไม่เคยไปหา”

(ศศิกันต์ ไชยโกมล ,สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2554)

“เรื่องการหาทนายความค่อนข้างที่จะยาก อีกส่วนหนึ่งคนหูหนวกเป็นนักเล่าคุยกับทนายจะไม่ค่อยเข้าใจ ความคิดของคนปกติคือชี้แจงฟัง”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ที่มีอยู่ก็ดีอยู่แล้ว”

(ปรารภนา จิรายะพงษ์ ,สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“ไม่เคยใช้บริการ”

(ดวงใจ เลิศทหาร ,สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“ด้านกฎหมายไม่ทราบเลย กิจกรรมอันเป็นสาธารณะเปิดให้เราไปร่วมก็ไม่ค่อยเห็นที่
เคยมีของ ททท. จัดไปเที่ยว 1 วัน 1 คืน ทำกิจกรรมแฟนท์ผ้า มีอาจารย์จากท้องฟ้าจำลองไป
ดวงดาว เป็นครั้งแรกที่ไปกับครอบครัว มีคนพิการหลายแบบ ส่วนอุปกรณ์ทางคนพิการอยากให้มี
เรื่องการลดภาษีนำเข้า”

(จรียา หวังวิศาล ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.30 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิก
ครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม
พัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลลัพธ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือ
กฎหมาย และการจัดหาหนายความว่าต่างแก่คดีสำหรับคนพิการ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การช่วยเหลือให้ เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนา และบริการอันเป็น สาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความ จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิต การ ช่วยเหลือทาง กฎหมาย และการ จัดหาทุนความ ว่าต่างแก้คดี สำหรับคนพิการ	-คนหูหนวกค่อนข้างมีปัญหาด้านการสื่อสาร กับทนาย -ไม่ค่อยมีบริการสาธารณะสำหรับคนพิการ -ไม่เคยใช้บริการทนาย	/ / //	1 1 2

จากตารางที่ 2.30 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของ
คนพิการ เกี่ยวกับ การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการ
อันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมาย และการ
จัดหาทุนความว่าต่างแก้คดีสำหรับคนพิการ ได้แก่ ไม่เคยใช้บริการทนาย คนหูหนวกค่อนข้างมี
ปัญหาด้านการสื่อสารกับทนาย ไม่ค่อยมีบริการสาธารณะสำหรับคนพิการ ตามลำดับ

2.6 การบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุก
ประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณ
สนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“ให้ใช้ Universal Design เป็นหลักกับทุกเรื่อง ให้ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ในทุกมิติ คนพิการ ผู้สูงอายุ รวมไปถึงบริการสาธารณะ สิทธิข้อมูลข่าวสาร และโทรคมนาคม ต้องสอนให้คนพิการ คนหูหนวกให้ใช้ 3G ใช้ iphone ใช้บริการล่ามภาษามือทางไกล”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

“โทรศัพท์มีภาษามือน้อย และยังไม่เคยเห็นสถิติว่าคนพิการเข้าถึง ICT ได้มากไหม”

(วิสา เบ็ญจะมโน ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2555)

“สื่อต้องทำให้สังคมยอมรับในเชิงสร้างสรรค์ ไม่ใช่เชิงที่นำเสนอ เชิงที่ด้อยค่า ต้องสร้างความเข้าใจ สร้างเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่คนพิการเองก็ต้องทำแสดงความสามารถ ให้คนประจักษ์และให้ยอมรับในความสามารถ”

(ขนิษฐา เทวินทรภักดี ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2555)

“จัดระบบให้มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารด้านคนพิการที่สามารถให้บริการข้อมูลข่าวสารที่คนพิการทุกประเภทเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว ทันสมัย เป็นสากล และประสิทธิภาพ อย่างกว้างขวางทั่วประเทศตลอด 24 ชั่วโมง โดยใช้การสื่อสารทุกรูปแบบ เช่น โทรศัพท์ สายด่วน และอีเมล เป็นต้น”

(พวงแก้ว กิจธรรม ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2555)

“กระทรวง ICT ผลักดันเยอะพอสมควร ที่ยังเป็นคำถามคือสร้างผลกระทบกับชีวิตคนพิการหรือไม่ มีการแจกบัตรโทรศัพท์ให้คนพิการ แจกแล้วคนพิการสามารถใช้เป็นเครื่องมือการเข้าถึงข่าวสารจริงไหม เป็นเจตนาดี แต่ไม่ได้ทำความเข้าใจที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มคน อาจมองแค่คนพิการมีโทรศัพท์ ถ้าไม่มีก็ใช้ไม่ได้”

(วัชราริ ริ้วไพบูลย์ ,สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2555)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.31 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การบริการข้อมูล	- ควรใช้หลัก Universal Design	/	1
	ข่าวสาร การ	- ควรสอนให้คนพิการใช้เทคโนโลยีการ	/	1
	สื่อสาร บริการ	สื่อสารสมัยใหม่		
	โทรคมนาคม	- โทรศัพท์มีภาษามือน้อยเกินไป	/	1
	เทคโนโลยี	- สื่อต้องเสริมสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อ	/	1
	สารสนเทศและการ	คนพิการ		
สื่อสารและ	- จัดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร 24 ชั่วโมง	/	1	
เทคโนโลยีสิ่ง	- การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกใน	/	1	
อำนวยความสะดวก	การสื่อสารควรทำให้ตรงความต้องการของ			
สะดวกเพื่อการ	กลุ่มคนพิการ			
สื่อสารสำหรับคน				
พิการทุกประเภท				
ตลอดจนบริการสื่อ				
สาธารณะจาก				
หน่วยงานของรัฐ				
หรือเอกชนที่ได้รับ				
งบประมาณ				
สนับสนุนจากรัฐ				

ผลการวิจัยที่ 2.31 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การบริการข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ ควรใช้หลัก Universal Design ควรสอนให้คนพิการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ โทรศัพท์มีภาษามือน้อยเกินไป สื่อต้องเสริมสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการ จัดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร 24 ชั่วโมง การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสารควรทำให้ตรงความต้องการของกลุ่มคนพิการ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เรื่องนี้เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้คนพิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้หลากหลายมากขึ้น เพราะความต้องการตามความจำเป็นแตกต่างกันมาก อยากให้ส่วนที่เกี่ยวข้องคิดค้นนวัตกรรมสนับสนุนมากขึ้นกระจายไปในที่ห่างไกลมากขึ้น”

(กิ่งแก้ว อินทว้าง ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2559)

“กระทรวงไอซีทีดำเนินการแล้ว คนตาบอด หูหนวก จัดเฉพาะเลย”

(มยุรี ผิวสุวรรณ ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“ขณะนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบเต็มๆ เป็นกระทรวง ICT เป็นเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับล่ามภาษามือและคนตาบอด”

(วิจิตา รัชตะนันท์กุล ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2559)

“ตอนนี้กฎกระทรวงกำลังออกในอนาคตน่าจะดีขึ้น”

(จินตนา จันทร์บำรุง ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“ถ้าสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในทุกประเภทความพิการได้เข้าถึง เขาก็จะได้รับข้อมูลข่าวสาร และได้พัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างรวดเร็วตามไปด้วย เขาสามารถฝึกเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสื่อสารกันเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างรวดเร็ว”

(วิสิทธิ์ สนามขวด ,สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2559)

“เว็บไซต์ต้องอยู่ในรูปแบบที่คนพิการเข้าถึงได้”

(สุพล บริสุทธิ์ ,สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2559)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.32 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ บริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	การบริการข้อมูล ข่าวสาร การ สื่อสาร บริการ โทรคมนาคม เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวก สะดวกเพื่อการ สื่อสารสำหรับคน พิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจาก หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับ งบประมาณ สนับสนุนจากรัฐ	- ควรมีการกระจายเทคโนโลยีการสื่อสาร สมัยใหม่ไปสู่ชนบทให้มากขึ้น	/	1
		- เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้เกิดการ ติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	/	1
		- เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้เกิดการ พัฒนาคุณภาพชีวิต	/	1
		- ควรพัฒนาเว็บไซต์ให้คนพิการใช้งานได้	/	1

ผลการวิจัยที่ 2.32 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการบริการ
ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่ง
อำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสาธารณะจาก
หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ ควรมีการกระจายเทคโนโลยี
การสื่อสารสมัยใหม่ไปสู่ชนบทให้มากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารอย่าง
รวดเร็วทั้งในประเทศและต่างประเทศและจะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับคนพิการ ควร
พัฒนาเว็บไซต์ให้คนพิการใช้งานได้

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

“กำลังรอกฎกระทรวง ICT แต่มีความตื่นตัวมากขึ้น อนุมาตรานี้ทำให้เว็บไซต์ของรัฐบาลหลายแห่งเริ่มปรับปรุงพัฒนาในรูปแบบที่คนพิการเข้าถึงได้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม กิจการโทรคมนาคมก็ให้ความสนใจเรื่องนี้ ตั้งอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ โทรคมนาคมหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้เริ่มรับเรื่องไป”

(มณฑิธร บุญตัน ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“มีล่ามภาษามือในรายการข่าวช่อง TPBS แต่ช่วงเย็นเท่านั้น ส่วนสถานีอื่นไม่มีคำบรรยายภาพ มีข่าวอื่นที่น่าสนใจและสำคัญ เช่น รัฐบาลประกาศพรก. ฉุกเฉินห้ามออกจากบ้าน คนหูหนวกไม่เรื่องอะไรเลยถ้าออกไปแล้วโดนยิงก็จะเสียหายมาก”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“เรื่องข้อมูลข่าวสารไม่ใช่แค่เรื่องของคนพิการที่พิการแล้ว ต้องมีเรื่องป้องกันความพิการด้วย จะเป็นเรื่องข้อมูลข่าวสาร หรือการดูแลคนพิการตั้งแต่แรกเกิดซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยได้ให้ความรู้”

(ศุภชีพ ดิษเทศ ,สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2554)

“เว็บไซต์ก็เป็นปัญหาโดยเฉพาะเว็บไซต์หน่วยงานของภาครัฐ ICT มีกฎกระทรวงมีอุปกรณ์คนพิการยืมใช้ได้ กองทุนการกู้ยืมเงินที่ไม่มีดอกเบี้ยให้มาซื้ออุปกรณ์พวกนี้ แต่เดิมให้ซื้อคอมพิวเตอร์ ส่วนการกระจายเสียงโทรทัศน์ต้องเพิ่มขึ้น”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ ,สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2554)

“บริการเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นคนพิการเขตเมืองกรุงเทพ แต่ในชนบทยังน้อยอยู่ ต้องช่วยกันภาครัฐ เอกชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น”

(สมชาย รุ่งศิลป์ ,สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.33 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับ การบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารจากระยะไกลจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การบริการข้อมูล	- รัฐควรปรับปรุงเว็บไซต์สำหรับคนพิการ	//	2
	ข่าวสาร การ สื่อสาร บริการ	- รัฐควรปรับปรุงเทคโนโลยีโทรคมนาคม สำหรับคนพิการ	/	1
	โทรคมนาคม	- ควรเพิ่มล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์	//	2
	เทคโนโลยี	- ควรเพิ่มการให้ข้อมูลเรื่องการป้องกัน ความพิการ	/	1
	สารสนเทศและการ สื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อการ สื่อสารสำหรับคน พิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจาก หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับ งบประมาณ สนับสนุนจากรัฐ	- ขาดแคลนการให้บริการในชนบท	/	1

ผลการร่างที่ 2.33 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับ การบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ รัฐควรปรับปรุง เว็บไซต์สำหรับคนพิการ ควรเพิ่มล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์ ควรเพิ่มการให้ข้อมูลเรื่อง การป้องกันความพิการ รัฐควรปรับปรุงเทคโนโลยีโทรคมนาคมสำหรับคนพิการ ขาดแคลนการให้บริการ ในชนบท ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีเข้าไม่ถึง”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2561)

“คลองเตยเข้าไม่ถึงสิทธิเยอะ”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2561)

“ถ้าประธานชุมชนยังไม่สนใจก็จะเข้าไม่ถึงในคลองเตย เกิน 50 % ไม่ได้รับข่าวสาร”

(ชูศรี อิมวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2561)

“ถ้ามีโทรศัพท์ช่องพิเศษให้คนพิการก็จะดี”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2561)

“เขาชอบดูโทรทัศน์อยู่ ดูช่องที่มีภาษามือ หนังสือพิมพ์ก็อ่าน”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2561)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.34 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับ การเข้าถึง ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยี
อำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารและ
หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้นำชุมชน	การบริการข้อมูล ข่าวสาร การ สื่อสาร บริการ โทรคมนาคม เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อการ สื่อสารสำหรับคน พิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจาก หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับ งบประมาณ สนับสนุนจากรัฐ	- คนพิการเข้าไม่ถึงการบริการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสาร - รัฐควรสนับสนุนให้มีสถานีโทรทัศน์สำหรับ คนพิการ	/// //	

ผลการวิจัยที่ 2.34 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการบริการข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ คนพิการเข้าไม่ถึงการบริการด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสาร รัฐควรสนับสนุนให้มีสถานีโทรทัศน์สำหรับคนพิการ

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“มีโปรแกรมคุยระบบ MSN ทั้งหลายที่มีจอ มีเว็บแคม แชทกันทั่วโลก ใช้ภาษามือผ่านจอ
นี่เป็นคนที่คนพิการชอบมาก เทคโนโลยีก็ช่วยคนได้เยอะทั้งการเรียนการอาชีพ”

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“การได้รับการบริการจากเทคโนโลยีต้องสอดคล้องกับความพิการของเขาสื่อให้คนพิการมีพัฒนาการเร็วแต่ว่าคนพิการเข้าถึงยาก อย่างไอพอด ออกแบบมาให้ง่ายต่อคนพิการ แต่พิการเข้าถึงยากมากเพราะมีราคาแพง”

(วิชัย รูปขำดี ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“ในเรื่องของสื่ออุปกรณ์ก็ไม่พร้อมแต่ก็ยังมีความพยายามที่จะขับเคลื่อนอยู่ อย่างเช่น มีรายการของคนพิการทางโทรทัศน์ หรือมีสื่อ เช่น โทรศัพท์มือถือที่พยายามที่จะให้เป็นเครื่องมือสื่อสารของคนพิการ”

(ศศิพรพรรณ โพธิ์ศรีวิไล ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2554)

“อย่างโทรทัศน์ก็ควรมีล่ามภาษามือทุกช่อง แต่โดยปกติอย่างล่ามก็ไม่ได้ทุกช่อง ทั้ง ๆ ที่เป็นสังคมที่อยู่ด้วยกันได้แต่คนพิการดูก็ไม่รู้เรื่อง”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2554)

“จะมีภาคบังคับไหมว่าเวลาที่มีข่าวสำคัญ ๆ ในโทรทัศน์จะมีล่ามภาษามือให้ อยากให้มี Call center ที่เป็นล่ามภาษามือ โทรศัพท์เห็นหน้าหรือใช้ notebook ใช้โปรแกรมที่เห็นหน้ากัน”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.35 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การให้บริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารจากระยะไกลจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ครูใน สถานศึกษา	การบริการข้อมูล	- ควรสนับสนุนเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทำให้ คนพิการมองเห็นหน้ากันได้	//	2
	ข่าวสาร การ สื่อสาร บริการ โทรคมนาคม เทคโนโลยี	- การให้บริการเทคโนโลยีควรสอดคล้องกับ ประเภทความพิการ	/	1
	สารสนเทศและการ สื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวก	- เทคโนโลยีสารสนเทศมีราคาสูงมาก สำหรับคนพิการ	/	1
	สะดวกเพื่อการ สื่อสารสำหรับคน พิการทุกประเภท	- สื่อสำหรับคนพิการมีน้อยมาก	/	1
	ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจาก หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับ งบประมาณ สนับสนุนจากรัฐ	- อยากให้เพิ่มล่ามภาษามือทางโทรศัพท์	//	2

จากตารางที่ 2.35 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ ควรสนับสนุนเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทำให้คนพิการมองเห็นหน้ากันได้ อยากให้เพิ่มล่ามภาษามือทางโทรศัพท์ การให้บริการเทคโนโลยีควรสอดคล้องกับประเภทความพิการ เทคโนโลยีสารสนเทศมีราคาสูงมากสำหรับคนพิการ สื่อสำหรับคนพิการมีน้อยมาก ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“ทราบข่าวจากโทรทัศน์ บางทีไปประชุมผู้ปกครอง ทราบข่าวทุกเรื่องแต่เราไม่ได้ใช้บริการ
(ศศิกานต์ ไชยโกมล , สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2556)

“เรื่องเทคโนโลยีคนหูหนวกจะเก่ง เร็ว แต่จะไม่ค่อยได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้เพราะจะใช้
กันเอง”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2556)

“ยังไม่ค่อยเอื้อกับคนพิการ แต่ก็มีไอโฟนที่มีโปรแกรมเสียงสำหรับคนพิการที่เห็นว่าดี”
(ปรารถนา จิรายะพงศ์ , สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2556)

“คนพิการที่ต้องใช้ภาษามือน่าจะมีช่องพิเศษให้เขา”

(ดวงใจ เลิศทหาร , สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2556)

“ไม่ค่อยได้รับข้อมูลอะไร เทคโนโลยีถามว่าเข้าถึงไหม ถ้าไม่มีเงินก็เข้าไม่ถึง ถ้าเป็นไปได้อะไรที่เป็นสาธารณะและเป็นจุดใหญ่ที่ให้สิทธิ์คนพิการใช้ได้”

(จริยา หวังวิศาล , สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2556)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.36 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับ การบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการประเภท ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การบริการข้อมูล	- ไม่เคยใช้บริการ	/	1
	ข่าวสาร การ สื่อสาร บริการ	- ควรสนับสนุนให้คนหูหนวกใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น	//	2
	โทรคมนาคม	- ควรมีสถานีโทรทัศน์สำหรับคนพิการ	/	1
	เทคโนโลยี	- ควรมีสูนย์บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	/	1
	สารสนเทศและการ สื่อสารและ เทคโนโลยีสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อการ สื่อสารสำหรับคน พิการทุกประเภท ตลอดจนบริการสื่อ สาธารณะจาก หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับ งบประมาณ สนับสนุนจากรัฐ	สาธารณะสำหรับคนพิการ		

ตารางที่ 2.36 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของ
คนพิการ เกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท ตลอดจน
บริการสื่อสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ได้แก่ ควร
สนับสนุนให้คนหูหนวกใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น ควรมีสถานีโทรทัศน์สำหรับ
คนพิการ ควรมีสูนย์บริการเทคโนโลยีสารสนเทศสาธารณะสำหรับคนพิการ ไม่เคยใช้บริการ

2.7 การบริการล่ามภาษามือ

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“พยายามดึงท้องถิ่นเข้ามาด้วย สิ่งเหล่านี้ต้องกระจายไปในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงเหมือนบริการ”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2559)

“ก็ดีขึ้นแต่ยังน้อยมาก”

(วิสา เบ็ญจะมโน , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2559)

“ต่างประเทศจะมีทุกแห่งไม่ว่าสถานีดำรวจ โรงพยาบาล สถานีโทรทัศน์ควรมีทุกช่องทางภาษามือต้องมีหลากหลายภาษา ต้องให้คนทั่วไปเรียนและเข้าใจด้วย”

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี , สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2559)

“จัดระบบผลิตและพัฒนาล่ามภาษามือให้เพียงพอและสามารถให้บริการอย่างสอดคล้องกับความต้องการของคนหูหนวกและผู้ขอใช้บริการล่ามภาษามือในทุกกรณีทั่วประเทศโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย”

(พวงแก้ว กิจธรรม , สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2559)

“ควรทำให้สังคมยอมรับว่าภาษามือเป็นภาษาที่สองของคนไทย ให้ยอมรับว่าเป็นของทุกคนไม่มองว่าเป็นของคนหูหนวกจะทำให้เค้าสื่อสารกันได้เห็นถึงคุณค่าได้มากขึ้น”

(วัชรา รั้วไพบูลย์ , สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2559)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.37 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การบริการล่ามภาษามือ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การบริการล่าม ภาษามือ	- กระจายบริการล่ามภาษามือให้ถึงท้องถิ่น	/	1
		- การบริการล่ามภาษามือมีไม่เพียงพอ	///	3
		- ต้องมีล่ามภาษามือหลายภาษา	/	1
		- บุคคลทั่วไปควรเรียนรู้ภาษามือ	/	1
		- การให้บริการล่ามภาษามือไม่ควรเสีย ค่าใช้จ่าย	/	1
		- ควรทำภาษามือให้เป็นภาษาที่สองของคน ไทย	/	1

จากตารางที่ 2.37 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การบริการล่ามภาษามือ ได้แก่ การบริการล่ามภาษามือมีไม่เพียงพอ ควรกระจายบริการล่ามภาษามือให้ถึงท้องถิ่น ต้องมีล่ามภาษามือหลายภาษา บุคคลทั่วไปควรเรียนรู้ภาษามือ การให้บริการล่ามภาษามือไม่ควรเสียค่าใช้จ่าย ควรทำภาษามือให้เป็นภาษาที่สองของคนไทย ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ของรัฐ

“ล่ามภาษามือก็ใช้ล่ามกลางให้ติดต่อสื่อสารกันได้ อาจเป็น Call Center ที่คนพิการโทรเข้าไป แล้วประสานติดต่อให้ เห็นว่ากสท. ทำอยู่แต่อยากให้กระจายมากขึ้น”

(กิ่งแก้ว อินหว่าง , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“พยายามรณรงค์ให้คนที่จบเรื่องล่ามภาษามือมาเป็นล่าม เพราะคนจบมาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงาน เป็นล่ามแต่เป็นครูสอนหนังสือ หลัก ๆ คือมีบริการล่ามสำหรับคนพิการเวลาไปหาหมอ การทำงาน การเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวน เอาชีวิตประจำวันก่อนแต่ความต้องการเขามีเยอะๆจัดไป”

(มยุรี ผิวสุวรรณ , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“การมีศูนย์บริการล่ามของ พมจ. ก่อนข้างมีปัญหา ลักษณะงานบริการรับไม่ไหว เราพยายาม เลื่อนออกไปให้มีหน่วยบริการ แม้แต่ท้องถิ่นก็สามารถทำงานบริการด้านคนพิการที่มีมาตรฐานได้”

(วิจิตา ราชตะนันท์กุล , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

“มีล่ามจริงแต่ไม่ได้ส่งเสริมให้คนหูหนวกได้รู้ภาษามือได้เรียนหนังสือ ให้องค์กรได้สอนภาษามือให้คนหูหนวกและต้องทำให้ล่ามภาษามือมีคุณภาพ”

(จินตนา จันทร์บำรุง , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ล่ามก็ต้องเป็นเอกภาพต้องเป็นภาษาเดียวกันให้ได้ถึงจะเป็นประโยชน์ต่อคนพิการ และคนพิการก็ต้องพัฒนาให้เขาอ่านและศึกษาเข้าใจภาษาไทยได้เป็นอย่างดี”

(วิสิทธิ์ สนามขวด , สัมภาษณ์, 27 กุมภาพันธ์ 2554)

“ต้องจัดให้มีล่ามภาษามือในโรงเรียน ต้องมีล่ามไปสอนให้เขาเข้ากับคนทั่วไปได้ เมื่อเขาพิการก็ถอนตัวออกมา ถ้ารัฐจัดไม่ได้เราต้องผ่านเอกชนโดยให้เงินอุดหนุนและรักษามาตรฐาน”

(สุพล บริสุทธิ์ , สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.38 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับ บริการล่ามภาษามือ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	การบริการล่าม ภาษามือ	<ul style="list-style-type: none"> - อยากให้มี Call Center ล่ามภาษามือ - ล่ามภาษามือขาดแคลนเพราะไปเป็นครู - การบริการล่ามภาษามือมีจำกัดแค่ 5 ด้าน - พมจ. ขาดแคลนล่ามภาษามือ - อยากให้ท้องถิ่นมีบริการล่ามภาษามือ - ควรส่งเสริมให้คนหูหนวกเรียนภาษามือและเรียนหนังสือ - ล่ามควรใช้ภาษามือที่เป็นเอกภาพ - ควรจัดให้มีบริการล่ามภาษามือในโรงเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> / / / / / // / / 	<ul style="list-style-type: none"> 1 1 1 1 2 1 1

จากตารางที่ 2.38 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เกี่ยวกับการบริการล่ามภาษามือ ได้แก่ ควรส่งเสริมให้คนหูหนวกเรียนภาษามือและเรียนหนังสือ อยากให้มี Call Center ล่ามภาษามืออย่างทั่วถึง ล่ามภาษามือขาดแคลนเพราะไปเป็นครู การบริการล่ามภาษามือมีจำกัดแค่ 5 ด้าน พมจ. ขาดแคลนล่ามภาษามือ อยากให้ท้องถิ่นมีบริการล่ามภาษามือ ล่ามควรใช้ภาษามือที่เป็นเอกภาพ ควรจัดให้มีบริการล่ามภาษามือในโรงเรียน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน

“ได้ตั้งคณะกรรมการล่ามภาษามือแล้ว ประกาศระเบียบแล้วอยู่ในระหว่างพัฒนาล่ามแต่ล่าช้า ต้องให้ล่ามขึ้นทะเบียน มีการให้บริการล่ามภาษามือทุกจังหวัด ต้องใช้เวลาพอสมควร คนไทยขาดแคลนนักวิชาชีพแบบนี้มาก”

(มณฑิร บัญตัน ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“การบริการล่ามมี 5 เรื่อง คือ การพบแพทย์ สมัครงานการประกอบอาชีพ กระบวนการยุติธรรม การฝึกอบรม และการติดต่อราชการ แต่ก็ต้องการในส่วนอื่นๆ ด้วยและควรมีล่ามประจำพมจ.”

(ยงยุทธ บริสุทธิ์ ,สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2554)

“ตอนนี้มีน้อยเวลาไปต่างจังหวัดบางที่ก็ต้องใช้ครูตามโรงเรียน ถ้าทำให้เป็นวิชาชีพเหมือนมัคคุเทศก์ก็จะมีคนสนใจมากขึ้น”

(ศุภชีพ ดิษเทศ ,สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2554)

“ให้เริ่มเริ่มต้นศึกษาศูนย์ล่ามภาษามือทางไกล อีกหนึ่งคนหูหนวกโทรมาใช้ภาษามือเป็น conference ศูนย์จะแปลภาษาคำพูดแล้วส่งให้ปลายทาง ต่างประเทศใช้วิธีนี้ในการแก้ปัญหาการ แคลนล่าม การเข้าไม่ถึงบริการของคนหูหนวก”

(ต่อพงษ์ เสลานนท์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2558)

“ต้องสร้างปริมาณและคุณภาพไปพร้อมๆกัน ก็ดีกว่าสิบยี่สิบปีก่อน แต่ต้องทำเรื่อยๆ ต้องเป็นระบบ ล่ามที่รู้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับต่างประเทศได้ก็ควรผลิตเหมือนกัน”

(สมชาย รุ่งศิลป์ , สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2558)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.39 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการบริการล่ามภาษามือ

กลุ่ม ตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
เจ้าหน้าที่ องค์กร พัฒนา เอกชน	การบริการล่าม ภาษามือ	- มีความขาดแคลนล่ามภาษามือ	//	2
		- ต้องการล่ามภาษามือเพิ่มในด้านอื่นๆ	/	1
		- ควรมีล่ามภาษามือประจำพมจ.	/	1
		- ควรพัฒนาล่ามภาษามือเป็นวิชาชีพ	/	1
		- ควรพัฒนาศูนย์ล่ามภาษามือทางไกล	/	1
		- ควรมีล่ามภาษามือต่างประเทศ	/	1

จากตารางที่ 2.39 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน เกี่ยวกับการบริการล่ามภาษามือ ได้แก่ มีความขาดแคลนล่ามภาษามือ ต้องการล่ามภาษามือเพิ่มในด้านอื่น ควรมีล่ามภาษามือประจำพมจ. ควรพัฒนาล่ามภาษามือเป็นวิชาชีพ ควรพัฒนาศูนย์ล่ามภาษามือทางไกล ควรมีล่ามภาษามือต่างประเทศ ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 ผู้นำชุมชน

“คนพิการไม่ได้เรียนหนังสือ ภาษาล่ามแปลไม่ออก 80-90% เขตคลองเตยน่าจะเปิดโรงเรียนสอนคนพิการและล่ามเรียนฟรีวันละ 1-2 ชั่วโมง”

(ปานชัย แก้วอัมพงค์ , สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2558)

“อยากให้โรงเรียนมีครูสอนคนพิการมีภาควิชา ใครเป็นไปต้องไปเรียนเวลาเท่านี้”

(ประนอม เกตรา ,สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2554)

“อยากให้เปิดโรงเรียนในชุมชนเพราะมีเด็กที่พูดไม่ได้”

(ชูศรี อิ่มวัน ,สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2554)

“ถ้ามีครูมาสอนก็ดี”

(ฟองใจ ยอดจันทร์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

“น่าจะมีมาสอน”

(คำปอง เวียงสงค์ ,สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.40 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการบริการ
ล่ามภาษามือ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้นำชุมชน	การบริการล่าม ภาษามือ	- ควรมีโรงเรียนสอนล่ามภาษามือในชุมชน	////	5

ผลตารางที่ 2.40 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการบริการล่าม
ภาษามือ ได้แก่ ควรมีโรงเรียนสอนล่ามภาษามือในชุมชน

กลุ่มที่ 5 ครูในสถานศึกษา

“มีไม่พอ อยากให้ผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพถ้ามีแรงจูงใจคนก็อยากมีอาชีพ ปัจจัยสำคัญ คือ
สวัสดิการ ความมั่นคง และความก้าวหน้าในสายงาน”

(อรุณี ลิ้มมณี ,สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“ยังไม่มี การส่งเสริมล่ามภาษา มือเท่าที่ควร การเรียนรู้ล่ามภาษา มือไม่ใช่ การเอาคนพิการมาช่วย อย่างเดียวที่ มาเรียน ต้องไล่ไปตั้งแต่ คนใกล้ชิด สมาชิกในครอบครัว ครูก็อาจจะ ต้องรู้ด้วย ล่ามภาษา มือ เป็นเรื่องง่ายถ้า เทียบกับ สื่ อื่น แต่ยังไม่ค่อย มี การส่งเสริม อย่างจริงจัง”

(วิชัย รูปขำดี ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2556)

“เคยคุยกับล่ามมืออาชีพซึ่งได้เล่าถึงปัญหาว่า เขาเคยเป็นครูมาก่อนแต่ก็ไม่ได้ รับ การสนับสนุน ล่าม นั้นมีหลายระดับหลายภาษา ระดับที่เป็นสากล ระดับที่เป็นไทย ระดับที่เป็นธรรมชาติ คนพิการทั่วไปส่วนใหญ่เขาจะ เข้าใจภาษาที่แตกต่างจากล่ามที่เป็นทางการ ในปัจจุบันล่ามไม่พอสำหรับการทำงานหรือใช้ประโยชน์ หายากและก็กระจายอยู่ตามเมืองใหญ่”

(ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล ,สัมภาษณ์, 16 กุมภาพันธ์ 2556)

“ที่เป็นปัญหามากคือความพิการทางการได้ยิน ข้อมูลข่าวสารหรือการสื่อสารกับสังคมมีปัญหา มากกว่าพิการอื่น ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องล่ามควรมี”

(จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร ,สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2556)

“พ.ร.บ. กำหนดแต่การบริการยังไม่ทั่วถึง ควรประชาสัมพันธ์กฎระเบียบการให้บริการให้ชัดเจน”

(อุดมโชค ชูรัตน์ ,สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2556)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.41 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับ การบริการล่ามภาษา มือ

กลุ่ม ตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ครูใน สถานศึกษา	การบริการล่าม ภาษา มือ	- ขาดแคลนล่ามภาษา มือ - ควรมีสวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับล่าม - ควรส่งเสริมให้คนในครอบครัว ครู และ บุคคลทั่วไปเรียนรู้ล่ามภาษา มือ - ควรทำให้ล่ามภาษา มือเป็นมาตรฐาน เดียวกัน	/// // / /	3 2 1 1

จากตารางที่ 2.41 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ครูในสถานศึกษา เกี่ยวกับการบริการล่ามภาษามือ ได้แก่ ขาดแคลนล่ามภาษามือ ควรมีส่วนร่วมที่เหมาะสมสำหรับล่ามภาษามือ ควรส่งเสริมให้คนในครอบครัว ครู และบุคคลทั่วไปเรียนรู้ภาษามือ ควรทำให้ภาษามือเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 6 ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวคนพิการ

“ล่ามภาษามือในกรุงเทพที่ออกบริการได้จริง ๆ มีน้อยมากส่วนมากเป็นครูตามโรงเรียนต่างจังหวัดส่วนใหญ่เป็นล่ามในโรงเรียน ล่ามที่อยู่ในโทรศัพท์มีน้อยมาก”

(ดาสิริ ดิสทะประกาย, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

“เป็นสิ่งที่ดีมากควรมีลักษณะจิตอาสาด้วย”

(ปรารธนา จิรายะพงศ์, สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2554)

“คิดว่าไม่น่าพอ”

(ดวงใจ เลิศทหาร, สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2554)

“เคยเห็นในโทรศัพท์น่าจะดีสำหรับคนที่มีปัญหาทางหู”

(จรียา หวังวิศาล, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2554)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.42 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการ เกี่ยวกับการบริการล่ามภาษามือ

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
ผู้ปกครอง หรือ สมาชิกใน ครอบครัว ของคน พิการ	การบริการล่าม ภาษามือ	- ขาดแคลนบริการล่ามภาษามือ - ล่ามควรมีจิตอาสา - ควรเพิ่มล่ามภาษามือในรายการโทรศัพท์	// / //	

จากตารางที่ 2.42 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัว
คนพิการ เกี่ยวกับ การบริการล่ามภาษามือ ได้แก่ ขาดแคลนบริการล่ามภาษามือ ควรเพิ่มล่าม
มือในรายการโทรทัศน์ ล่ามควรมีจิตอาสา ตามลำดับ

2.8 การให้สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความ
พิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการมี
สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะโดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และ
ค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ

“ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ นอกจากอาจารย์แล้วไม่มีใครใช้สัตว์นำทาง”

(วิริยะ นามศิริพงษ์พันธ์ , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“เวลาคนพิการจะไปประชุมต้องนำเครื่องมือมีผู้ช่วยเพื่ออำนวยความสะดวกมีค่าใช้จ่าย
สองเท่า ควรได้สิทธิเรื่องพวกนี้มากขึ้น”

(วิสา เบ็ญจะมโน , สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2556)

“ควรได้รับการยกเว้นค่าบริการ เพราะว่าเป็นสิ่งชดเชยในการฟื้นฟูสมรรถภาพในสิ่งที่เขา
หายไป สิ่งพวกนี้สามารถทำให้เขาใช้ชีวิตได้อย่างอิสระและมีคุณค่าความเป็นมนุษย์”

(ชนิษฐา เทวินทรภักดี , สัมภาษณ์, 23 กุมภาพันธ์ 2556)

“ควรจัดประชุมร่วมกันเพื่อปรับการให้สิทธิของทุกหน่วยงานให้สอดคล้องกัน สมเหตุสมผล
เป็นธรรมต่อคนพิการทุกประเภท”

(พวงแก้ว กิจธรรม , สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2556)

“อุปกรณ์ต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นต่อคนพิการรัฐต้องสนับสนุน”

(วัชรา ริ้วไพบูลย์ , สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2556)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงตารางแจกแจงความถี่ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.43 ตารางแสดงความถี่ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับ การ
สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไป
ยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอัน
สาธารณะโดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่อง
อุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่าง	มาตรา 20 พรบ.ส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. 2550	คำสำคัญ (Key Word) ของความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ	รอย ความถี่	รวม
นักวิชาการ	การให้สิทธิที่จะนำ สัตว์นำทาง เครื่องมือหรือ อุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วย ความพิการใดๆ ติดตัวไปใน ยานพาหนะหรือ สถานที่ใดๆ เพื่อ ประโยชน์ในการ เดินทาง และการ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดอัน เป็นสาธารณะโดย ได้รับการยกเว้น ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และ ค่าเช่าเพิ่มเติม สำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเครื่องช่วย ความพิการ ดังกล่าว	- ไม่มีปัญหาอะไร - ควรได้รับการยกเว้นค่าบริการและ ค่าธรรมเนียมต่างๆ - ควรปรับการให้สิทธิฯ ของทุกหน่วยงาน ให้สอดคล้องกัน	/ /// /	1 3 1

จากการที่ 2.43 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักวิชาการ เกี่ยวกับการให้สิทธิที่จะนำ สัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใดๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือ สถานที่ใดๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสาธารณะโดย ได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือ